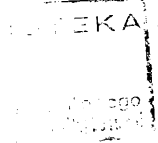

C10m 5/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 6724.

Kl. 23 c 1.

Konrad Szendzina
(Ligota Pszczyńska, Polska).

Smar walcowy z domieszką włókna, mąki, wełny azbestowej, talku i innych materiałów.

Zgłoszono 3 sierpnia 1926 r.

Udzielono 13 stycznia 1927 r.

Używane dotychczas do smarowania walców hutniczych (gorących i zimnych) brykiety, składające się z asfaltu naftowego i tłuszczów zwierzęcych i t. p. materiałów, nie odpowiadały w zupełności wymaganiom przemysłu hutniczego, gdyż brykiety te, które się wkłada na czop gorącego walca, względnie do łożysk, nie znoszą wyższej temperatury ponad 80° C, topią się szybko i spadają z czopa, względnie zagrzanego łożyska. Często się zdarza, że przy wysokiej temperaturze żelaza brykiety te zapalają się, co działa szkodliwie jak na urządzenie techniczne, tak i na personel.

W celu zapobieżenia wszelkiemu niebezpieczeństwu i udoskonalenia smarowania walców zastosowano domieszkę włókna azbestowego, mąki i wełny azbestowej,

wiórów korkowych i mąki oraz talku, ponieważ ten gatunek materiału się nie pali i uniemożliwia zapalenie i szybkie topienie się brykietu, zaś talk czyni brykiet ten wydajnym i podwyższa zdolność smarowniczą.

Praktycznie stwierdzono, że tego rodzaju brykiet smarny odpowiada w zupełności wymaganiom fachowców, bo topi się dopiero około 120° C, podczas, gdy brykiet dotychczasowy, t. j. bez wyżej wyszczególnionych domieszek, topi się już przy mniej więcej 80° C, wobec czego przy stosowaniu niniejszego wynalazku oszczędzi przemysł hutniczy 50% materiału smarowego, względnie wydatków.

Materiał ten może być fabrykowany w różnych wymiarach, stosownie do wymagań hut żelaznych, względnie stosownie do

urządzenia technicznego walców zimnych; do walców gorących dostarcza się takowy w beczkach.

Zastrzeżenie patentowe.

Smar walcowy, znamienny tem, że składa się z masy tłuszczowej, do której dodaje się, gotując przy ciągłym mieszaniu, domieszkę nici azbestowych, mąki azbesto-

wej, wiórów korkowych, mąki korkowej, włókna, wełny i t. p. materiałów, a do której to masy dodaje się równocześnie lub po sporządzeniu masy, przy nieprzerwanym mieszaniu, pewną ilość talku, poczem ostyglą lub stygnącą masę dzieli się na brykiety lub też wkłada się do naczyń.

Konrad Szendzina.

UZUPEŁNIENIE

do opisu patentowego Nr 6724 (Kl. 23 c 1).

Na mocy uchwały Wydziału Spraw Spornych Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 17 czerwca 1930 r. patent Nr 6724 został częściowo unieważniony przez nadanie zastrzeżeniu patentowemu brzmienia:

„Sposób wyrobu smaru walcowego w postaci brykietów z masy tłuszczowej oraz znanych składników, t. j. mąki azbestowej, wiórów korkowych, mąki korkowej, włókien, wełny, talku i innych materiałów znamienny tem, że do gotującej się masy wraz z domieszkami dodaje się przy ciągłym mieszaniu azbest w postaci włókien lub nici”.

